सर्गः १३ गुरोर्यियक्षोः कपिलेन मेध्ये रसातलं संक्रमिते तुरङ्गे। तदर्थमुर्वीमवदारयद्भिः पूर्वैःकिलायं परिवर्द्धितो नः ॥ ३॥ गर्भं दधत्यर्कमरीचयोऽस्माद्दिवृद्धिमत्राप्नुवते वसूनि। अविन्धनं वह्निमसौ विभर्त्ति प्रह्लादनंज्योतिरजन्यनेन ॥ ४॥

गुरोरिति। किल पुराणप्रसिद्धौ नोऽस्माकं पूर्वैर्वृद्धे रयं समुद्रः परितो वर्द्धितो वृद्धिं प्रापितः किं पूर्वैः कपिलेन मुनिना गुरोः पितुः सगरस्य तुरङ्गेऽश्वे रसातलं पातालं संक्रमिते प्रापिते सति तदर्थमश्वार्थमुर्वीं पृथ्वीमवदारयद्भिः खनद्भिः किं गुरोः यियक्षोः यष्टुमिच्छोः किं० तुरं मेध्ये पवित्रे यद्यप्यश्वहारी शक्रस्तथापि अश्वस्य कपिलसमीपे दर्शनात्कपिल एव हर्त्तेति सगरपुत्राणां भ्रान्तिस्तद्बुद्ध्यैव कविना कपिलेनेत्युक्तम् ॥ ३॥ गर्भमिति। अर्कस्य सूर्य्यस्य मरीचयः किरणा अस्मात्समुद्राद्गर्भं जलमयं दधति धारयन्ति वसूनि धनानि अत्र समुद्रेविवृद्धिमश्नुवते प्राप्नुवन्ति असौ समुद्र आपो जलानि इन्धनं दाह्यं यस्य तं वह्निं वडवानलं विभर्त्ति अनेन समुद्रेण प्रह्लादनं सुखकरं ज्योतिस्तेजश्चन्द्ररूपमजनि उत्पादितम् ॥ ४॥